

The roi

Lần người ở cõi trần ai này chỉ phải học cho biết mà ở đời, chứ chẳng phải sống ở đời mà học biết.

Hỏi là biết đợc tam cương với ngũ thường cũng là nhưn, nghĩa, lễ, trí, tin; chứ chả phải biết trộm cướp, tàn bạo cũng nhưn, cũng đợc đời theo quân và lương tâm để tiện dõ.

Kêu như loài phi cầm như chim vậy chúng chim nhận còn biết luận cương thường luân lý thay, phương chỉ là người khôn linh hơn muôn vật mà chả bằng loài cầm-diều sao ?

Hai chữ *Thơ-rơi* làm cho não động lòng thiên hạ, ai nghe tới cũng kinh tâm tởng động. Xưa nay những thơ rơi hai đã biết bao người ngưỡng-thị.

Kìa kìa làm quan đốc lòng vợ nước bìnha dân đương vui hưởng quốc cao lộc cả, bị một bức thơ rơi mà phải p' làm nam liệt hiết. Nợ vợ chồng đầu ai tay ai, thương mến nhau, vui lo làm ăn xảy bị một cái thơ rơi đến đứt đợc cương thường ; anh em, họ bạn, cũng tại nó mà đoạn tình cốt-nhục đứt nghĩa kim băng.

Nam-ky Khuyển-học họ

Thiên người mắc nợ tù ngục, có phải là truân-dạo gian-nghèo chỉ dầu, thì cũng bị trơ trọi nỏ vụ oan mà làm hại. Cũng có nhiều người chịu nhục không được mà tự mình.

Hiện nay tại Tân-châu mới nảy ra một hạng người khiếp-nhược, ai có chuyện gì thì hàng áy-lam-kiêm, bươi móc, tọc mạch, hoặc nỏ thấy ai hay giỏi hơn nỏ thì nỏ ganh ghét lắm mà đi hàng lăm gị, chỉ nỏ viết thơ dân dĩa chơ này mà viết giấy dân gộc tởm kia.

Này là khiếp-nhược tiền hơn !

Phạm-lam-người dân đánh nhát đứng, có giầu người ta, cũng nỏ trước mặt cô-kết người-tà, mướn đánh "cường trước mặt, vớ mới là gan! vớ mới là tài cho! Chớ như núp như Rệp ăn gừng, chích người nỏ giắc mà nỏ mạt thì cò phải là anh hùng ở đâu ?

Bà-lam-mang lấy lá người chen ngôi nỏ dục vớ trên thì phải phải (chợ-lịch cò xã-hệ, khờ hồ vui non-sông, mới xog phan-tau mới đứng trong vớ trụ. Cò xã-hệ mới kiếp người mà không đem xuất dầu lộ diện, há chớ há hàng lạng dạ lăm ru ? ?

Trần-văn-Minh,
Instituteur Tân-châu.

Nam-ky khuyến-học hội
 Kể từ ngày nay sắp tới
 mỗi tốt thứ ba M. Nguyễn-
 thanh-Khiết, Luật-khoa Tấn-

Cứu giúp Trung-ky

thủy tai
Hồn báo cô tiếp được một cái mandat
15 000 của quý vị ở Saman kể tên dưới đây,
cởi dần cây Tổng-lý hồn-báo rồi giùm ra
Trung-kỳ giúp giúp những người bị thủy tai
tâm trước :

Nguyễn Văn Nền, Bijouter	1000
Hàng Văn Mĩ, id	1 00
Phan Văn Mười, id	2 00
Trương Văn Hân, id	1 00
Phạm Văn Thạch, id	1 00
Lâm Thanh Mậu	3 00
Nguyễn Văn Tấn	1 00

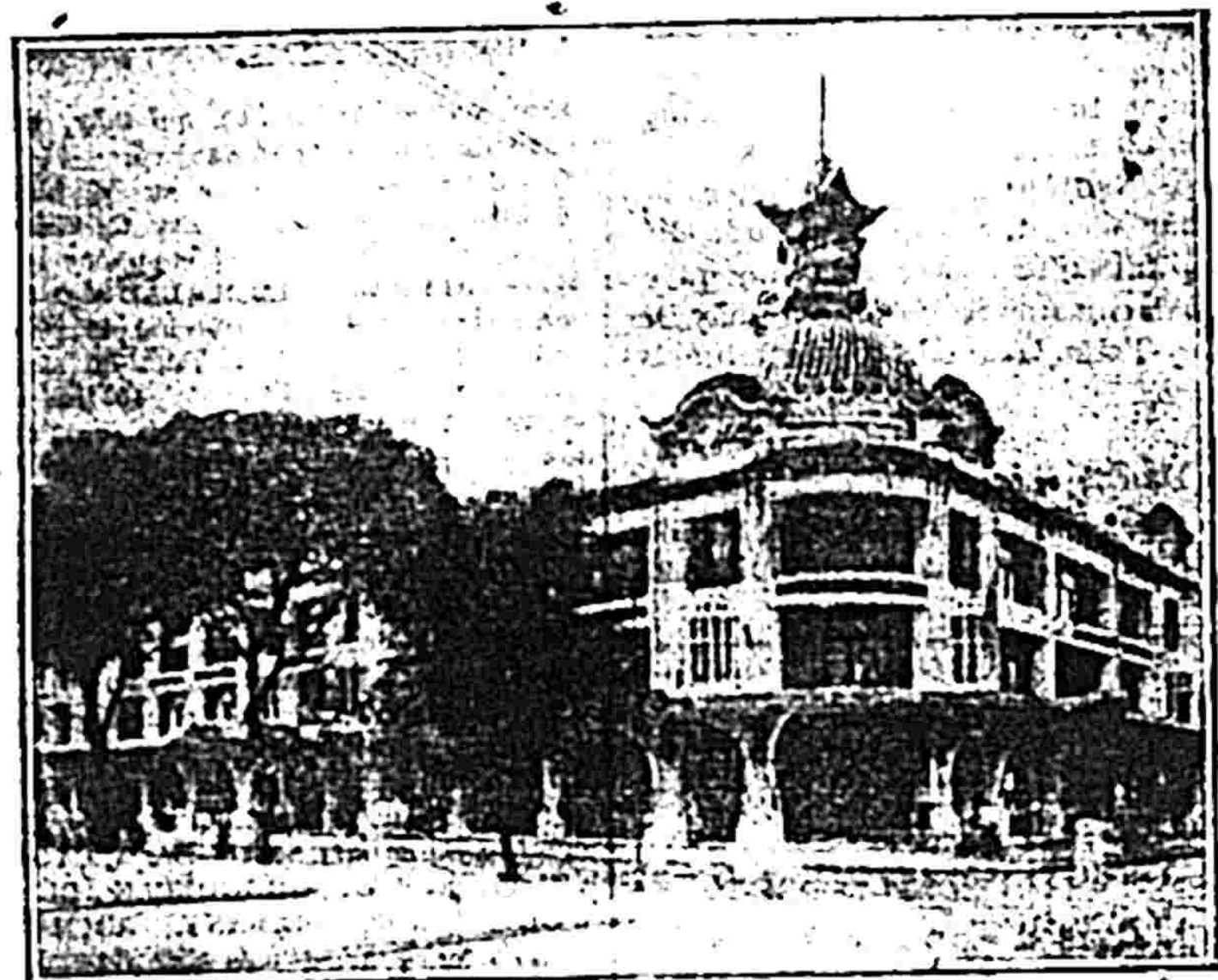
Lưu quí Phật	1 00
Nguyên và Thuận	1 00
Nguyễn nghị Dung	1 00
Nguyễn văn Thanh	1 00
Trần Văn Thuận - Bijoutier	1 00

Tổng 5 00

Bản báo chí làm nên khúc tâm lòng người

CA-LOP

Grands Magasins Charner
SAIGON

[illegible]

Ôn thư hàng của Chu-hiền mua tại gò
núi Đán di tích là thớt gỗ hơn các nơi

Lưu-phu nhận thư : « Đó là Lưu công em đương tại chức, tánh ngay thẳng. Có dâng sớ hạch một ông Tri-Huyện tham bạo, đến bày giữ Lưu công em quá vãn thì ông Huyện ấy nay làm đến chức Ngự-sử đương triều, hăm rằng sẽ báo cứu Lưu gia con cháu, em nghĩ nhá em me góa con cái, chẳng biết nương dựa vào đâu, nên mượn

thông thả nó cũng có chăm nom đàn
sách. Năm nay tuổi nó mười bảy, em
cũng muốn định hôn đôi cho nó, xong
chẳng biết chọn ai, xin nhờ hiền
huynh vì cháu mà lựa một đào tơ cho
nó. - Bạch-công nói: - Khó lắm
anh chỉ có một mình Hồng Ngọc, em
muốn kiếm lứa đôi cho nó, hãy lần
nay đi biết mấy công phu, vậy mà đôi

Đại học danh mây, mỗi tháng
nêu (tám đồng). Học ít nửa là
ba tháng. Trường không có
lãnh học trở ở trong, mà có
thể gọi nơi nào tiện, cứ
mỗi tháng tiền cơm 1000
Tiền trường tiền học đóng
trước. Những học
sinh đi học đáng
ba tháng, thì chủ
trường to kiểm
cứ làm việc
giùm.

✱

COURS DE DACTYLOGRAPHIE
10, Rue Martin des Palliers - En face gare D'Orléans

Chúng tôi
còn cần
giấy to bán
máy viết và
sách cho các
thượng gia. Các
màu, giá rẻ.
Xin đủ.

M. Nguyễn-van-Mười

Muốn mua xin gửi mấn da 42 9
hay đồ gửi cách lãnh hóa giao n
cũng được.

Những vị ở xa nên viết thư hỏi c
mục lục xo-máy và các thư đèn th
hàng đầu tiên hay là đầu sản.

Bán đồ dùng và găng ống nước và máy nước
(Công-tơ)

Duy-Xuan In-qua,
king of

phu-nhơn cùng Lưu-tiêu-thơ chuyển
văn lâm vui, Bạch-tiên-thơ có bề sanh
thù lắm. Vả lại thấy Lưu-tiêu-thơ, con
người có phần nhan sắc, thêm có tài
hoa, Bạch-tiên-thơ càng thêm yêu mến.

Một hôm Bạch-tiên-thơ cùng Lưu-
tiêu-thơ hai nàng rờ nhau ra dạo trước
thảo hiền, đứng thường mây cảnh hoa
nở. Bạch-tiên-thơ nói: Hàm nư khê
trĩn mắt mờ, chẳng ta thừa dịp ra
ngoaen thưởng dãi, lại gặp mấy cành
hoa nở rất tươi, ấy là cảnh nhữ người,
hiền muội nên thừa hưng ngắm
mọi bài thi tuyệt có cho vư. Lưu-tiêu-
thơ nói: Thừa hiền-tử, om đầu có dăm
xin nhưng lại cho hiền-tử vịnh trước,
om nó bộ văn lai sau. Bạch-tiên-thơ
nói: Không hêgi, hiền-muội đã có thi
tài, thứ lúc cao-hưng này, cứ mặc
lành ngắm vịnh, dơi phải bộ văn lâm
chỉ, rồi buộc theo văn mà giãm bớt ca
lưu th, ơ không được tự nhien.

Lưu-tiêu-thơ không lời, liền ngắm bộ
câu:

Mấy đóa trà mi ngắm tốt tươi,
Hình dung nào khác mỹ-nhơn cười.
Chùa xuân tổ điểm rì ai đó,
Thường thức tưởng đồng nhỡ những người.

Bach-từ-thơ nghe ngắm rồi, khen
rằng: Thi tài hơn hiển-muội, thiết là
ngươi xưa nàng Ban & Tạ cũng âu thê
này, chỉ lấy làm khám phục lắm. Vì
khốn hiển-muội mà hóa ra nam tử
thì chi đâu quyết trọn đời nguyên-đế
đó tráp dân khần.

(Saw-ah-tien-cho)

